

2. Недостатня контроль та прозорість: конфлікти інтересів можуть призвести до недостатньої контролю за діяльністю посадових осіб, що створює умови для корупції та зловживань.

3. Втручання в прийняття рішень: особи з конфліктом інтересів можуть впливати на процес прийняття рішень в органах влади або управління компанією на користь своїх особистих інтересів.

4. Зниження довіри громадськості: конфлікти інтересів можуть призвести до зниження довіри громадськості до владних структур та бізнесу, що створює умови для поширення корупції.

Отже, конфлікти інтересів можуть стати ґрунтом для розвитку корупції, тому важливо, особливо в умовах воєнного стану, встановлювати механізми контролю, прозорості та етичної поведінки для запобігання цьому явищу.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про запобігання корупції» від 19.10.2023.
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#n25>.

2. Державна аудиторська служба, Сектор запобігання та виявлення корупції «Конфлікт інтересів», 2021 р. URL: [https://dasu.gov.ua/attachments/8c37ae72-c762-4aa9-b37e-e2573b029657_%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%BB%D1%96%D0%BA%D1%82_%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%96%D0%B2%20\(2\).pdf](https://dasu.gov.ua/attachments/8c37ae72-c762-4aa9-b37e-e2573b029657_%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%BB%D1%96%D0%BA%D1%82_%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%96%D0%B2%20(2).pdf).

3. Конфлікт інтересів в антикорупційному законодавстві, URL: https://wiki.legalaid.gov.ua/index.php/%D0%9A%D0%BE%D0%BD%D1%84%D0%BB%D1%96%D0%BA%D1%82_%D1%96%D0%BD%D1%82%D0%B5%D1%80%D0%B5%D1%81%D1%96%D0%B2_%D0%B2_%D0%B0%D0%BD%D1%82%D0%B8%D0%BA%D0%BE%D1%80%D1%83%D0%BF%D1%86%D1%96%D0%B9%D0%BD%D0%BE%D0%BC%D1%83_%D0%B7%D0%B0%D0%BA%D0%BE%D0%BD%D0%BE%D0%B4%D0%B0%D0%B2%D1%81%D1%82%D0%B2%D1%96.

4. Зовнішнє врегулювання конфлікту інтересів, Національне агентство з питань запобігання корупції. URL: <https://wiki.nazk.gov.ua/category/konflikt-interesiv/5-zovnishnye-vregulyuvannya-konfliktu-interesiv/>.

Поптанич Юрій Михайлович,
аспірант Національної академії
внутрішніх справ

ПРОТИДІЯ КОРУПЦІЙНИМ РИЗИКАМ У ДІЯЛЬНОСТІ СЛУЖБОВИХ ОСІБ, ЯКІ ЗАЙМАЮТЬ ОСОБЛИВО ВІДПОВІДАЛЬНЕ СТАНОВИЩЕ

В умовах дії воєнного стану, правопорушення що вчиняються службовими особами, які займають особливо відповідальне становище мають значний негативний вплив на національну безпеку України та одночасно є складними для виявлення та документування у зв'язку з суб'єктами, які їх вчиняють.

Вказані факти у період воєнного стану є надзвичайно деструктивним явищем, яке не просто руйнує засади верховенства права та стримує економічний розвиток держави, а й загалом послаблює обороноздатність країни та спричиняє інші негативні наслідки для суспільства, що робить їх надзвичайно суспільно-небезпечними.

Так перелік службових осіб, які займають відповідальне та особливо відповідальне становище, зазначений в статті 51-3 Закону України «Про запобігання корупції» [1].

Вчинення правопорушень вказаною категорією осіб негативно впливає на авторитет органів державної влади та суспільні відносини, що робить надзвичайно важливим питання протидії ним та виокремлення чинників, які їм сприяють з метою збільшення ефективності протидії та превентивних заходів стосовно недопущення.

Правовий режим воєнного стану значно розширив повноваження службових осіб, які займають особливо відповідальне становище, що зокрема вплинуло на зростання корупційних ризиків в рамках їх виконання.

Корупційний ризик це імовірність вчинення корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, що негативно вплине на діяльність організації [2].

До повноважень НАЗК входить також затвердження методології оцінювання корупційних ризиків у діяльності органів влади, проведення аналізу антикорупційних програм органів влади та надання обов'язкових для розгляду пропозицій до таких програм.

Статтею 13-1 Закону України «Про запобігання корупції» передбачено, що одним з основних завдань уповноважених підрозділів (уповноваженої особи) є організація роботи з оцінки корупційних ризиків у діяльності відповідного органу, підготовки заходів щодо їх усунення, внесення керівнику такого органу відповідних пропозицій.

Згідно зі статтею 19 Закону, антикорупційні програми повинні передбачати серед іншого оцінку корупційних ризиків у діяльності органу, установи, організації, причини, що їх породжують та умови, що їм сприяють; заходи щодо усунення виявлених корупційних ризиків, осіб, відповідальних за їх виконання, строки та необхідні ресурси.

Відповідно до вимог статті 62 Закону, керівник, засновники (учасники) юридичної особи забезпечують регулярну оцінку корупційних ризиків у її діяльності і здійснюють відповідні антикорупційні заходи. Для виявлення та усунення корупційних ризиків у діяльності юридичної особи можуть залучатися незалежні експерти, зокрема для проведення аудиту [1].

При цьому, зазвичай корупційні ризики в діяльності службової особи виникають у ході використання нею службових повноважень, передбачених відповідною посадою.

Статтею 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові

особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України [3].

З огляду на викладене, з метою виявлення конкретних корупційних ризиків в діяльності службових осіб, які займають особливо відповідальне становище вважається доцільним аналіз антикорупційних програм установ посаду в яких вони займають, а також детальне вивчення повноважень згідно чинного законодавства.

При цьому важливо дослідити питання повноважень комплексно, вивчивши всі нормативні акти в тому числі підзаконні, приділивши особливу увагу повноваженням, які отримала особа на період дії або у зв'язку з воєнним станом.

Розуміння корупційних ризиків надає можливість зростання ефективності протидії контролюючими та правоохоронними органами їх негативним наслідкам у ході відповідної службової діяльності.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 49, ст. 2056). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18#Text>.

2. Наказ Національного агентства з питань запобігання корупції № 830/21 від 28.12.2021 «Про вдосконалення процесу управління корупційними ризиками». URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0219-22#n9>.

3. Конституція України від 28 черв. 1996 р. № 254к/96-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.

Тодоров Віталій Петрович,
здобувач Науково-дослідного інституту
публічного права

СИТУАЦІЙНИЙ ПІДХІД ДО РОЗСЛІДУВАННЯ ОДЕРЖАННЯ НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ ПРАЦІВНИКОМ ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ

Корупція в Україні – це явище, що необхідно розглядати як системну масштабну загрозу соціальному прогресу, національній безпеці країни. За оцінками міжнародних організацій, Україна знаходиться у переліку держав, де корупція має масштабний характер і справляє визначальний вплив на діяльність правоохоронних органів. Корумповані зв'язки, налагоджені в правоохоронних органах, їх залежність від кримінальних структур дозволяють останнім активно впливати на перебіг розслідування, уникати відповідальності за протиправну діяльність. Зміна системи правоохоронних органів, їх компетенції, на тлі швидкого пристосування корумпованих осіб до захисних механізмів держави – забезпечує їх недосяжність для традиційних засобів розслідування. У 2019 році: було виявлено 26 фактів одержання спеціальним суб'єктами неправомірної вигоди, направлено до суду з обвинувальним актом – 4 (15,4 %), у 2020 р.: